

DOM

afsagt den 30. juni 2011 af Vestre Landsrets 10. afdeling (dommerne Poul Hansen, Nikolaj Aarø-Hansen og Würtzen med domsmænd) i ankesag

V.L. S-0003-11

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

født den Dato 1992

(advokat Arne Paabøl Andersen, Esbjerg).

Retten i Esbjerg har den 20. december 2010 afsagt dom i 1. instans (99-2984/2010).

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse af frihedsstraffen og formildelse af bødestrafen til 1.500 kr.

Tiltalte har påstået frifindelse i forhold 1 – 3 og i øvrigt formildelse.

Anklagemyndigheden har for landsretten berigtiget tiltalen i forhold 1, således at der efter ”§ 192 a, stk. 1,” indsættes: ” nr.1, jf. principalt våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og 3, subsidært våbenlovens § 10, stk. 3, jf. våbenbekendtgørelsens § 44, stk. 2, jf. stk. 1”.

Hovedforhandlingen blev påbegyndt den 7. februar 2011.

Under den fortsatte hovedforhandling den 30. juni 2011 havde en af domsmændene forfald. Sagen er herefter behandlet under medvirken af alene 2 domsmænd, jf. retsplejelovens § 214, stk. 4.

Supplerende oplysninger

Der er for landsretten fremlagt R75-udskrift fra Statens Ligningssystem vedrørende tiltalte for 2010. Det fremgår heraf blandt andet, at tiltalte det pågældende år havde en lønindkomst på 109.027 kr.

Forklaringer

Tiltalte og vidnet **Forurettede 1 (F1)** har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Tiltalte har supplerende forklaret, at han ikke ved, hvad der var grunden til, at han hentede geværet. Måske var det for at skabe frygt. Han ville nok bare vise, at han havde et gevær. Han tror ikke, at det var meningen, at han skulle affyre geværet, og han ved ikke, hvorfor det var ladet, og han tog yderligere 4 patroner med. Det skulle kun bruges til at true med. Det er helt sikkert, at det forhold, at han havde fået noget at drikke, havde haft indflydelse på hans handlinger. Han parkerede bilen uden foran Børsen. Han sagde ikke noget. Han stak nok geværet 20-25 cm ud gennem bilvinduet. Det pegede skråt opad. Han gik i panik, da **Forurettede 2 (F2)** og **F1** greb fat i ham og geværet, og det var derfor, han gassede op og lod bilen trille lidt fremad. **F2** småløb ved siden af bilen, mens han holdt tiltalte om halsen. **F2** kunne godt have sluppet ham, hvis han havde ønsket dette. **F2** gav imidlertid ikke slip og holdt fast i tiltalte, indtil politiet kom. Det var således **F2**, der rev ham ud af bilen, da han standsede. **F1** slap geværet, straks tiltalte begyndte at køre med bilen. Han tror, at han selv først slap geværet under kørslen, efter **F1** havde givet slip på det.

Om sine personlige forhold har han supplerende forklaret, at han fortsat bor hos sin far. Han er arbejdsløs og har ingen kæreste.

F1 har supplerende forklaret, at det godt kan være, at der er huller i hans hukommelse vedrørende episoden, fordi han havde drukket. Han blev bange, da han så geværet. Det eneste, han tænkte på, var at komme i en bue uden om geværet og tage fat i det, så tiltalte ikke kunne pege på ham med det. Det hele gik meget stærkt. Måske var det bare noget, han gjorde, fordi han blev chokeret. Vidnet slap geværet, da tiltalte begyndte at

køre. Tiltalte holdt fast i geværet, der hele tiden stak ud af vinduet. Vidnet mener, at **F2** havde åbnet døren og taget fat i tiltalte. **F2** kunne vel have sluppet tiltalte. Vidnet så, at **F2** væltede, da tiltalte satte bilen i gang. Han mener ikke, at **F2** løb ved siden af bilen.

Procedure

Anklagemyndigheden har til støtte for domfældelse efter den principale tiltale i forhold 1 navnlig gjort gældende, at tiltalte har handlet uden tilladelse fra justitsministeren eller den ministeren bemyndiger hertil, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, og at bestemmelsen i våbenlovens § 2 a, stk. 1, således helt mister sin betydning, idet den handling, for hvilken der er rejst tiltale for, intet har med tiltaltes jagttegn (hans tilladelse) at gøre. Til støtte for den subsidiære tiltale i forhold 1 har anklagemyndigheden navnlig henvist til, at tiltalte har overtrådt et vilkår for sit jagttegn. Det må være åbenbart, at et jagttegn ikke giver tilladelse til at begå strafbare handlinger med det våben, som han kun lovligt kan besidde og anvende til jagt.

Forsvareren har heroverfor navnlig anført, at tiltalte havde jagttegn, og at han efter våbenlovens § 2 a derfor lovligt kunne besidde og anvende jagtgeværet.

Landsrettens begrundelse og resultat

Ad forhold 1

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det, at tiltalte har begået de handlinger under de omstændigheder, der er lagt til grund af byretten.

Der er afgivet 5 stemmer for følgende:

Da denne anvendelse af jagtgeværet findes at ligge uden for, hvad der i medfør af våbenlovens § 2 a, stk. 1, i kraft af tiltaltes jagttegn er undtaget fra forbuddet i våbenlovens § 2, stk. 1, finder vi, at tiltalte herved har overtrådt våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og 3. Det tiltrædes, at forholdet er henført under straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1. Vi stemmer derfor for at tiltræde, at tiltalte er fundet skyldig som sket.

Der er afgivet 1 stemme for følgende:

Det er ubestridt, at tiltalte på gerningstidspunktet havde jagtteg, og at jagtgeværet er omfattet af våbenlovens § 2 a, stk. 1, nr. 1. Tiltalte kunne på den baggrund uanset forbuddet i våbenlovens § 2, stk. 1, uden justitsministerens tilladelse lovligt besidde, bære eller anvende sit jagtgevær, jf. våbenlovens § 2 a, stk. 1. Som følge heraf finder jeg ikke, at det forhold, at tiltalte har anvendt sit jagtgevær, udgør en overtrædelse af våbenlovens § 2, stk. 1. Det forhold, at den beskrevne anvendelse som anført i forhold 3 udgør en overtrædelse af anden lovgivning, kan efter min opfattelse ikke i sig selv føre til, at anvendelsen tillige udgør en selvstændig overtrædelse af våbenlovens § 2, stk. 1. På den baggrund, og da det ikke er bevist, at tiltalte har overtrådt konkrete vilkår for en våbentilladelse eller våbenpåtegning mv., der er udfærdiget i medfør af våbenbekendtgørelsen, stemmer jeg for at frifinde tiltalte i den rejste tiltale i forhold 1.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Ad forhold 2 og 3

Af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at tiltalte er fundet skyldig som sket.

Ad strafudmålingen

Frihedsstraffen, der fastsættes efter straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og 3, § 252, stk. 1, og § 266, fastsættes efter forholdets karakter til fængsel i 1 år og 3 måneder.

Efter anklagemyndighedens påstand nedsættes bødestraffen for overtrædelsen af færdselsloven til 1.500 kr.

Efter forholdets karakter er der ikke grundlag for at gøre frihedsstraffen helt eller delvist betinget.

Landsretten tiltræder, at påstanden om konfiskation er taget til følge som sket.

Med de nævnte ændringer stadfæster landsretten herefter dommen.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes med de ændringer, at frihedsstraffen forhøjes til fængsel i 1 år og 3 måneder, der i det hele gøres ubetinget, at bøden nedsættes til 1.500 kr., og at forvandlingsstraffen nedsættes til fængsel i 6 dage.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Poul Hansen

Nikolaj Aarø-Hansen

Würtzen
